

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920202122
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5920202122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, odbor sociálnych vecí a rodiny, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matky M. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q.. Q. XXXX/XX, G., t.č. E. H. XXXX/X, L., zastúpenej Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom A. Z. XXXX/XX, L. a otca L. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, O. I. G., adresa na doručovanie: Q.. Q. XXXX/XX, G., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9P/59/2020-347 zo dňa 23. augusta 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom a zameškanom výživnom (II., III.) potvrdzuje.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, p o n e c h á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok po tom, čo maloletú Y. Z., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, zaviazal otca platiť výživné pre maloletú v sume 180,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred, počnúc dňom 30. 11. 2020. Na zameškanom výživnom za obdobie od 30. 11. 2020 do rozhodnutia súdu sumu 2 330,- eur povolil otcovi splátky po 50,- eur mesačne splatné spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky. Stretávanie otca s maloletou neurčil a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal z ust. § 62 ods. 1 až 5 v spojení s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď prihliadol na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ako i na potreby maloletého dieťaťa. Majetkové pomery otca súd podrobne vyhodnotil v bodoch 23. až 24. dôvodov napadnutého rozsudku, keď prihliadol na skutočnosť, že otec ukončil zamestnanie dohodou v zmysle § 60 Zákonníka práce ku dňu 31. 01. 2022 so zamestnávateľom ZF Slovakia, a.s. Trnava, u ktorého dosahoval priemerný príjem 1 283,86 eur a v čase rozhodnutia súdu sa nachádzal v Českej republike, kde si hľadal zamestnanie. Matka zabezpečovala svoje potreby výlučne brigádnickou činnosťou a zamestnala sa pravidelne až od 01. 08. 2022, kde by mala dosahovať dojednaný príjem 950,- eur mesačne v hrubom, pričom ku dňu rozhodnutia súdu jej zatiaľ nebola vyplatená žiadna mzda. Po vykonaní maturitnej skúšky začala študovať na Žilinskej univerzite odbor informačné sieťové technológie dennou formou a pripravuje si podmienky na presťahovanie do E.. Jej majetkové pomery, ako aj potreby maloletého dieťaťa súd podrobne vyhodnotil v bodoch 26. až 28.

dôvodov napadnutého rozsudku. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvostupňového konania.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Poukazujúc na svoju zlú sociálnu situáciu, ako i na nepriaznivý zdravotný stav žiadal výživné primerane znížiť. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebol už ani dlhšiu dobu (podľa tvrdenia rok) na zdravotnom vyšetrení, lebo si to nemôže dovoliť a s plnením bežných výdavkov mu vypomáha matka.

3. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Otec vo svojom odvolaní zhrnul výdavky týkajúce sa nákladov v súvislosti s bytom, pričom ich v priebehu celého konania nikdy nezdokladoval, taktiež nepredložil žiadne potvrdenie o svojom zdravotnom stave, ani o príjme, ktorý podľa jeho tvrdenia v súčasnej dobe dosahuje 900,- eur. Nie je zrejmé, za aké obdobie tento príjem by mal dosiahnuť, ani kde a od kedy sa zamestnal. Matka počas pojednávania špecifikovala a preukázala svoje príjmy, nevyhnutné mesačné výdavky na uspokojenie základných životných potrieb, ako i potreby maloletého dieťaťa.

4. Matka vo svojom vyjadrení taktiež žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. V samotnom odvolaní otec sám potvrdil, že príjem má a podľa jej názoru z takéhoto príjmu je spôsobilý plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Pracoval u svojho zamestnávateľa v Trnave, v ktorom dobrovoľne ukončil zamestnanie a pripravil sa o mesačný priemerný príjem zhruba 1 200,- eur. Súdom určené výživné podľa nej odzrkadľuje odôvodnenú potrebu maloletého dieťaťa, ako aj rast životných nákladov, pričom otec nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Do pozornosti súdu taktiež dala, že Okresný súd Trnava rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov a na čas po rozvode určil otcovi výživné vo výške 250,- eur mesačne s tým, že 200,- eur je otec dieťaťa povinný platiť ako bežné výživné k rukám matky a 50,- eur na tvorbu úspor. Tento súd taktiež správne vychádzal na čas po rozvode z potencionálneho príjmu otca maloletého dieťaťa, keďže sa dobrovoľne vzdal svojho zamestnania a z tohto zamestnania odísť nemusel.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP (Civilný mimosporový poriadok) a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať.

7. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, rodičia maloletého dieťaťa, aj keď v čase rozhodnutia súdu boli manželmi, nežili v spoločnej domácnosti, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu matky po tom, čo sa rodičia nedohodli, rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď po tom, čo maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky, zaviazal otca platiť výživné v sume 180,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu.

8. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia pod bodmi 22. až 28. súd prvej inštancie podrobne vyhodnotil majetkové pomery na strane všetkých účastníkov konania, ako i potreby maloletého dieťaťa, s ktorými dôvodmi sa i odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Tu je potrebné zdôrazniť, tak ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie, že otec sa bez vážneho dôvodu vzdal pôvodného zamestnania, v ktorom dosahoval príjem, ktorý mu bez akýchkoľvek problémov umožňoval platiť výživné v súdom určenom rozsahu, a preto i odvolací súd na túto skutočnosť prihliadol pri rozhodovaní o jeho odvolaní (nepriaznivú sociálnu situáciu si spôsobil sám, keď sa bez vážnych dôvodov vzdal výhodného zamestnania). Keďže otec v priebehu odvolacieho, ani prvostupňového konania okrem vlastného tvrdenia nedoložil súdu žiadny dôkaz o svojom zdravotnom stave (napr. lekárske potvrdenie), ani na túto okolnosť odvolací súd pri rozhodovaní o výške výživného neprihliadol a rozhodnutie súdu ako vecne správne v tejto časti potvrdil.

9. V ostatných častiach, pokiaľ bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a neupravené stretávanie otca s maloletou dcérou, odvolaním nenapadnutých, zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

10. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).